

РЕШЕНИЕ

№ 371

гр. гр. Лом, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боряна Ал. Ангелова

при участието на секретаря Росина В. Димитрова
като разглежда докладваното от Боряна Ал. Ангелова Гражданско дело № 20221620102096 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 559, ал. 3 и чл. 558, ал. 7 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Ищецът „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, посочва, че е възстановил изплатеното от Гаранционен фонд по щета № 19110002/04.01.2019 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 2 157, 79 лв., за ПТП, настъпило на 26.12.2018 г. около 18 ч., по път III-114 км. 12+700, л.а.“БМВ 525Д“ , с ДК№ М **** ВР, собственост на С. Е.ов Ф.. Виновен за това ПТП е А. М. Б., който управлявайки л.а.“Опел Корса“ , без ДК№, при движение с несъобразена скорост по път III-114 км. 12+700, губи контрол над управлението на автомобила и удря правомерно движещият се л.а.“БМВ 525 Д“ с ДК№ М **** ВР, като така причинява процесното ПТП.

В нарушение на чл. 490 КЗ ответникът е управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП-то. Същият е поканен да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но задължението не е погА.о. За ищеца е налице интерес от предявяването на настоящият иск.

Иска се: да бъде осъден ответникът да изплати на ищеца следните суми:

- 2157,79 лв. , представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по процесната щета обезщетение

- ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на

подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата.

Претендират се и направените по делото разноски .

Видно от представеното от ищеца удостоверение за наследници, се установява , че А. М. Б. е починал, и негови наследници са: съпругата му – З. Ц. Б., М. А. М.-син, и дъщерите му - Ю. А. М. и А. А. М..

Двама от ответниците, чрез назначените им особени представители са подали писмен отговор в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

В отговора си счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Предвид заявеното в отговора на ответника, съдът е приел с доклада си по делото, че спорът по делото е относно наличието на задължения на ответника.

В съдебно заседание ищецът се явява адв. Е. Г. - АК Враца поддържа предявеният иск и счита, че следва да бъде уважен в цялост, тъй като възраженията, въведени с отговора на ответника са неоснователни. Моли за присъждане в полза на ищеца разходите, направени по делото – ДТ и за назначените особени представители.

Ответникът А. А. М., редовно призована чрез назначения ѝ особен представител адв. П. Г., не се явява. Представлява се от назначеният ѝ за особен представител адв. П. Г. от АК- Монтана, а ответникът Ю. А. М., редовно призована чрез назначения ѝ особен представител адв. Е. К., не се явява. Представлява се от назначеният ѝ за особен представител адв. Е. К. от АК – Монтана, които поддържат становището, изразено в писмения отговор, моли да бъде отхвърлен предявеният иск. Навеждат се доводи, че липсват доказателства, за това дали наследниците на А. М. са приели/отказали от неговото наследство.

Ответникът З. Ц. Б., редовно призована, не се явява.

Ответникът М. А. М., редовно призован, не се явява.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Няма спор между страните , че на е настъпило на 26.12.2018 г. около 18 ч., по път III-114 км. 12+700, се е движел л.а.“БМВ 525Д“ , с ДК№ М 1414 ВР, собственост на Светослав Е.ов Форков. Вина за това ПТП е на А. М. Б., който управлявайки л.а.“Опел Корса“ , без ДК№ и при движение с несъобразена скорост по път III-114 км. 12+700, губи контрол над управлението на автомобила и удря правомерно движещият се л.а.“БМВ 525 Д“ с ДК№ М **** ВР, като така причинява процесното ПТП.

В нарушение на чл. 490 КЗ А. М. Б. е управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП-то. Същият е поканен да възстанови

платеното от Гаранционен фонд, но задължението не е погА.о.

Бил съставен констативен протокол за настъпилото ПТП. Управляваното от Б. МПС било без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Гаранционен фонд е изплатил на увреденото МПС причинената от ответника имуществена вреда, след което го поканили да възстанови изплатеното, но същият не е погасил задължението си.

В с.з. страните са се съгласили с изготвения от съда предварителен доклад по делото и правната квалификация и същият е обявен за окончателен.

От друга страна се установява, че А. М. Б. е починал, а ищеца е предявил исковата си претенция спрямо наследниците на А. Б..

Назначените особени представители на част от ответниците оспорват именно факта, че липсват доказателства, относно обстоятелството дали наследниците са приели или са се отказали от наследството на А. Б.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим. Същият е предявен от и против надлежна страна по спора в законоустановения срок.

Предявеният иск е с правно основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във връзка с чл. 45 ЗЗД и има за предмет възстановяването на сумата, изплатена от Гаранционен фонд

За успешното провеждане на този осъдителен иск в тежест на ищеца е да докаже основанието, размера и изискуемостта на претенцията си. Ищецът следва да докаже, че от него е изплатено обезщетение в определен размер и че същото трябва да му бъде възстановено именно от ответника.

Чл. 557, ал. 1, т. 2 , б. „а“ от КЗ определя, че Гаранционният фонд изплаща на увредените лица от Фонда за не застраховани МПС обезщетения за:

Имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени: на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостраниното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

В случая е безспорно установено, че управляваното от ответника МПС е без сключена Застраховка „ГО“. Следователно към момента на настъпване на ПТП 26.12.2018 г. МПС-то е било без задължителна застраховка „гражданска отговорност“, както се изисква от чл. 260 КЗ (отм.), сега – чл. 490 КЗ.

За настъпилата щета на ГФ е платил на увреденото МПС (преводното

нареждане от делото).

Според чл. 559, ал. 3 КЗ „След изплащането на обезщетението по ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му“.

Налице е именно тази хипотеза – Гаранционен фонд е изплатил сумата на увреденото МПС съответно е встъпил в правата му. Ищецът има правен интерес да търси посочената сума именно от ответника, който е управлявал товарното МПС без задължителна застраховка „гражданска отговорност“ и е причинил въпросната щета при управлението му като реализирал ПТП.

Съдът намира също така, че възражението на особения представител представител на ответника е основателно досежно факта на наследственото правоприемство. Мотивите на съда, за това са следните:

За да бъде уважен предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже наличието на следните предпоставки: настъпване на пътно-транспортно произшествие; изплатено от Гаранционния фонд обезщетение на пострадалото лице, което от своя страна има вземане за непозволено увреждане срещу водач на МПС; обстоятелството, че причинилият ПТП водач е управлявал МПС, без по отношение на същото да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По отношение настъпилото ПТП, в тежест на ищеца е да докаже и кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане съгласно чл. 45, ал.1 от ЗЗД: извършено виновно от деликвента противоправно деяние, от което да са настъпили в причинно-следствена връзка твърдените вреди; размера на вредите.

Особеният представител на някои от ответниците оспорва факта на приемане на наследството. Поради това в тежест на кредитора - ищец е доказването на факта на приемане на наследството на А. М. Б..

За установяване на твърдените в исковата молба обстоятелства ищецът е ангажирал следните приети по делото писмени доказателства: Протокол за ПТП –то, сл.бележка, Справка от база данни на Информационен център към Гаранционен фонд Уведомление, доклад по процесната щета, заключение на вещо лице по техническа експертиза, талон, пл.нареждане, регресна покана с обратна разписка, удостоверение за наследници, документ за платена ДН.

Според настоящият съдебен състав и предвид факта, че в о.с.з. особеният представител на част от ответниците пледират, че няма доказателства за приемане на наследството, то ищеца разполага с възможността по чл. 51, ал. 1, изр. 2-ро от ЗН - да поиска от съда определяне на срок на ответницата да заяви дали приема наследството на починалия длъжник, или се отказва от него. От страна на ищеца не са направени доказателствени искания в тази насока, като същият твърди, че ответницата трябва да докаже твърдението си, че е/ не е приела наследството . Съдът не споделя това становище, тъй

като когато почине длъжник по едно правоотношение, неговите кредитори могат да насочат претенциите си към неговите наследници, ако те са приели наследството. Когато наследството не е прието, кредиторите разполагат с възможността да принудят наследниците в определен от съда срок да заявят дали приемат наследството или се отказват от него - чл. 51 от ЗН. Приемането на наследството от ответницата се явява благоприятен за ищеца положителен факт, на който той основава иска си и поради това подлежи на доказване от него, съгласно чл. 154, ал. 1 ГПК. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС - Решение № 577 от 30.09.2010 г. на ВКС по гр. д. № 732/2010 г., IV г. о., ГК, Определение № 1355 от 27.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 3353/2013 г., IV г. о., ГК и др.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗН, наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. В случая не са представени каквито и да е било доказателства, че ответниците са приели наследството на своя наследодател, нито изрично, нито с конклюдентни действия. Както беше посочено и по-горе, правно релевантно в случая ще бъде извършването на конклюдентни действия от които може да се направи извод, че ответницата е приела наследството, а не обратно. Самият ищец следва да прецени ще ангажира ли доказателства за приемане на наследството, ако счита, че е прието, или ако счита, че същото не е прието - ще се възползва ли от правото си по чл. 51, ал. 1, изр. 2 ЗН.

Недоказването на обсъдената по-горе предпоставка за уважаване на предявения иск обосновава отхвърлянето му изцяло като неоснователен и поради това не следва да се обсъжда наличието на доказателства за останалите елементи от фактическия състав за възникване на отговорността на ответницата.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск от „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, представляван от изпълнителните директори Максим Колев и Стефан Стоилков, против З. Ц. Б. ЕГН *****, М. А. М. ЕГН *****, Ю. А. М. ЕГН *****, А. А. М. ЕГН *****, в качеството им на наследници на А. М. Б. за заплащане на сумата 2157,79 лв. (две хиляди сто петдесет и седем лева и седемдесет и девет стотинки) представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по щета № 19110002/04.01.2019 г. обезщетение, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата, като **НЕДОКАЗАН И НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Лом: _____